



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 5490/2024**  
**23.10.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате и утврђења својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3115/23 од 28.11.2023. године, у седници одржаној 23.10.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3115/23 од 28.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3115/23 од 28.11.2023. године.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 2614/2023 од 09.10.2023. године, усвојен је тужбени захтев у целости и обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 2.908.723,80 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 09.10.2023. године до исплате, те је утврђено да је тужени стекао право својине у 186/901 делова на парцели број .. КО Петроварадин површине 901 м<sup>2</sup>, која је уписана у листу непокретности број .. РГЗ СКН Нови Сад 3 и да је тужилац дужан трпети да се тужени са овим правом упише код надлежне Службе за катастар непокретности по правноснажности пресуде. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 304.133,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3115/23 од 28.11.2023. године, одбијена је жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са

предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23).

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама тог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, са истим правним основом и сличним чињеничним стањем. Правилна примена материјалног права (члана 58. Устава РС и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права) у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а у конкретном случају је утврђено да је предметна парцела број .. у површини од 186 м2 фактички одузета у јавном интересу и приведена јавној намени улице-саобраћајнице у насељеном месту на основу планског акта туженог (Плана детаљне регулације дела подручја Алибеговац), те је на тај начин постала јавна својина јединице локалне самоуправе.

Из наведених разлога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате и утврђења својине поднета је 31.03.2023. године. Вредност предмета спора је 2.908.726,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија  
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић

